

Lov om den almindelige borgerlige Straffelovs Ikrafttræden.

1ste Kapitel. Straffelovens Ikrafttræden og Indflydelse paa den ældre Straffelovgivning.

§ 1.¹ Den almindelige borgerlige Straffelov træder i Kraft 1ste Januar 1905. Samme Dag træder nærværende Lov i Kraft.

¹ Endret ved lov 28 nov 1903.

§ 2. Fra samme Tid ophæves, forsaavidt de endnu er i Kraft: — — —

§ 3. Fra samme Tid ophæves ligeledes samtlige i ældre Lov indeholdte Bestemmelser af strafferetsligt Indhold, forsaavidt de ikke i følgende Paragraf er udtrykkelig erklærede vedblivende at staa ved Magt.

De i den militære Lovgivning indeholdte Straffebestemmelser¹ samt de gjældende Bestemmelser om Disciplinærstraffe² og Tvangsmulkte er ikke indbefattede herunder.

¹ Se milstrl. 22 mai 1902 nr. 13.

² Se lov 20 mai 1888 nr. 32.

§ 4. (Antatt ikke lenger å ha noe anvendelsesområde, og er siste gang tatt inn i Lovsamlingen for 1685–1987.)

§ 5. Straffelovens første Del finder forsaavidt intet modsat er bestemt,¹ Anvendelse paa alle strafbare Handlinger.²

De strafbare Handlinger, som omhandles i ældre Love, er Forbrydelser, forsaavidt de kan medføre Fængsel over 3 Maaneder (jfr. § 7) eller Fradømmelse af offentlig Tjeneste som Hovedstraf. Alle andre i ældre Love omhandlede strafbare Handlinger er Forseelser.³

¹ Se note 1 ved strl. § 1.

² Jfr. strl. § 1 og milstrl. § 1.

³ Jfr. strl. § 2.

§ 6. Naar Henvisninger finder Sted til strafferetslige Bestemmelser, som ophæves ved den nye Straffelovs Ikrafttræden, gjælder Henvisningerne de tilsvarende Bestemmelser i denne, forsaavidt saadanne findes. I modsat Fald er Henvisningerne at betragte som bortfaldne.

§ 7.¹ Forsaavidt noget saadant Lovbud ved Siden af Strafarbejde fastsætter Strafarbejde, kommer det i den nye Straffelov foreskrevne Fængsel inden de i Lovbudget bestemte Tider til Anvendelse.

Forsaavidt noget saadant Lovbud ved Siden af Strafarbejde fastsætter Straf af Fængsel, kommer det i Straffeloven anordnede Fængsel til Anvendelse, saaledes at dette kan idømmes fra den der hjemlede korteste Tid og indtil den i vedkommende Lovbud for Strafarbejdet bestemte længste Tid.

Forsaavidt noget saadant Lovbud ellers indeholder Straffesatsen Fængsel, træder istedet derfor Fængsel efter Straffeloven fra den der fastsatte korteste Tid og indtil 3 Maanedere.

Forsaavidt fremdeles gjældende Lovbud indeholder Straffesatsen Bøder, kommer saavel med Hensyn til disses Størrelse som forøvrigt de Regler til Anvendelse, som i Straffeloven er givne angaaende Bøder.

¹ Jfr. § 9.

§ 8. Pengestrafte som ilægges nogen i Henhold til Lovbestemmelse, hvorefter dette kan ske, uden at egen Skyld kræves, er ikke Gjenstand for Afsoning, medmindre egen Skyld findes bevist.

Bestemmelser i ældre Love, hvorefter Gjenstande, der tilhører nogen anden end den dømte, hefter for Bøder, ophæves, og istedet herfor bestemmes, at vedkommende Gjenstande eller deres Værdi ved Dom helt eller delvis kan inddrages.

Straffelovens § 41 finder Anvendelse ogsaa paa de i andre Love omhandlede straffbare Handlinger, og det saaledes, at det Ansvar, der paahviler den underordnede, ogsaa indtræder, hvor den overordnede alene kan ilægges det i nærværende Paragrafs 1ste Led omhandlede begrænsede Ansvar.

§ 9. Naar Fængsel, Hefte eller Bøder idømmes efter § 7, gjælder med Hensyn til Tillægsstraffe (Straffelovens § 16), hvad i Straffeloven er bestemt.¹ Ligesaa finder Straffelovens § 24 Anvendelse.

¹ Se strl. §§ 29-34.

2det Kapitel. Om Forandringer i den øvrige Lovgivning.

§ 10. I alle Tilfælde, hvor en Embeds- eller Bestillingsmand vedvarende viser sig ude af Stand til forsvarlig at røgte sin Tjeneste, eller hvor ellers nogen af de for Tjenestens Indehavelse nødvendige eller gyldige foreskrevne Betingelser ikke findes at være tilstede, kan Afskedigelse ved Dom finde Sted.

Herved er ingen Forandring gjort i de Bestemmelser, som den øvrige Lovgivning eller vedtagne Ansættelsesvilkår indeholder om Afskedigelse paa Grund af saadanne Forhold som nevnt.¹

Paastand om Afskedigelse i Henhold til denne Paragraf og om Tjenestens Tab som Straf kan afgjøres under en Sag.²

¹ Se lover 21 juni 1963 nr. 17 § 12, 10 juni 1977 nr. 66 § 2.

² Se strpl. § 3.

§ 11. 1. (Opphevet ved lov 20 aug 1909 nr. 1.)

2. (Opphevelsesbestemmelse.)

§ 12. 1. Af Spil og Væddemaal opstaar ingen Forpligtelse, og en Anerkjendelse af derved stiftet Gjæld er uforbindende.¹

Det samme gjælder Laan eller Forskud, som nogen vidende om Øiemedet har ydet til Brug ved Spil eller Væddemaal.

Hvad om Spil og Væddemaal er bestemt, gjælder ogsaa med Hensyn til Terminspil (Diferenshandel), som har et Spils eller Væddemaals Karakter.

En frivillig ydet Betaling kan ikke fordes tilbage, medmindre Betalingen er ydet i Uvidenhed om Fordringens Ugyldighed eller med Formuesgjenstande istedetfor Penge.

2. Ethvert Krav, hvis Erhvervelse staar i Forbindelse med sædvansmæssig Fremme af Utugt, er ugyldigt, og Beklædningsgjenstande, som under saadanne Omstændigheder er overladt nogen til Brug, kan ikke fordes tilbage.

3. (Opphevelsesbestemmelse.)

¹ Jfr. strl. §§ 298, 299 og 383.

§ 13. (Opphevet ved lov 9 okt 1905 nr. 2.)

§ 14. (Nå uten betydning.)

§ 15. (Opphevet ved lov 4 aug 1995 nr. 53 (i kraft 1 okt 1995 iflg. res. 4 aug 1995 nr. 748).)

§ 16. (Nå uten betydning.)

§ 17. 1. (Opphevet ved lov 31 mai 1918 nr. 4.)

2. (Opphevelsesbestemmelse.)

§ 18. (Opphevelsesbestemmelse.)

3die Kapitel. Enkelte Bestemmelser angaaende Skadeserstatning.

§§ 19-21. (Opphevet ved lov 25 mai 1973 nr. 26.)

§§ 22-24. (Opphevet ved lov 13 juni 1969 nr. 26.)

§§ 25–26. (Opphevet ved lov 21 juni 1985 nr. 81.)

§ 27. (Opphevet ved lov 25 mai 1973 nr. 26.)

§ 28. (Opphevet ved lov 18 mai 1979 nr. 18.)

4de Kapitel. Overgangsbestemmelser.

§§ 29–33. (Overgangsbestemmelser.)